

Animatorul Dan

În vocabularul teatrului de animație există cuvinte ca păpușar, mânăitor, marionetist, mai puțin (sau mai puțin întrebuințat) cel de animator. Ei bine, Dan Antoci, directorul Teatrului de Marionete din Arad, este ceea ce se poate numi un animator, în linia Margaretei Niculescu, a Mihaelei Tonitza și a lui Cristian Pepino, un însuflețitor sau, mai exact, sufletul și însuflețitorul acestui teatru și al Festivalului Internațional „Euromarionete”, care se desfășoară la începutul lui mai la Arad. Dan Antoci nu este păpușar, este actor, unul dintre cei mai buni actori pe care îi are Teatrul de Stat din Arad, un actor de forță și profunzime, care a ales să se dedice teatrului de marionete și copiilor. Felul familiar, cald și partenerial în care discută la fiecare spectacol cu publicul, ceea ce presupune alocuțiuni, întrebări, răspunsuri, un dialog de la om la om (sau, literal vorbind, de la OM la om, de la Mare la mic, adică), este, după părerea mea, unic și exemplar. El nu-și spune eu, ci Dan, așa, la persoana a III-a, micii spectatori îi spun și ei Dan și îl urmăresc cu atenție, cu dragoste, îl aplaudă, ca pe un prieten aflat într-o poziție vremelnic avantajoasă, nu fiindcă e actor sau director de teatru, ci, pur și simplu, fiindcă stă în picioare în fața scenei, printre ei, și e mai înalt. Și încă ceva: el nu e un funcționar artistic, el joacă, ba chiar joacă admirabil, așa

Dan Antoci în Spărgătorul de nuci

cum l-am văzut în **Spărgătorul de nuci**, excelentul spectacol al lui Cristian Pepino; el aduce regizori dintre cei mai buni, și nu numai din teatrul de păpuși – Victor Ioan Frunză este unul; el poartă de grijă teatrului pe care-l conduce și publicului. Un

om care iubește teatrul și copiii. Un animator cum am vrea să descoperim în fiecare teatru. Când l-am întâlnit la festival, era răgușit, pe cale să-și piardă vocea. Și totuși n-a tăcut...

Dumitru Solomon

Biruința poveștii

Pentru cei mai mici locuitori ai Aradului luna mai este luna cadourilor. Căci atunci personajele din povești își dau întâlnire pe malurile Mureșului, la „Euromarionete”, ținându-i pe copii nemișcați în scaunele sălii de spectacol. Ei urmăresc cu ochii măriți și cu „sufletul la gură” pătaniile eroilor. În căutarea răsetelor și fețelor lor luminoase, trupe

de actori din Botoșani, Galați, Constanța, Timișoara și București, din Ucraina, Moldova, Bulgaria și Ungaria au pornit la drum, într-o caravană a păpușilor. O dată ajunși aici, au început jocul. Aveau să primească aplauze nu doar de la cei mai noi susținători, ci și de la cei mai vechi iubitori ai animației, de la cei care au adus la Arad primele povești: Elena

Gherdan, Puica Marin, Ioan Tanzer. Aceștia au văzut cum arta lor este dusă mai departe cu talent și originalitate de către artiștii unei noi generații, care, în deschiderea festivalului, au prezentat **Albă ca Zăpada** – scenariul și regia: Ildikó Kovács. Trei „copii” (Adina Doba, Nuți Roman și Alex Csizmas) aflați în podul bunicului se joacă de-a „Albă ca Zăpada”